

større eller mindre Føje har givet Anledning til saadan. Særskilt fremhæves følgende angaaende enkelte Bestemmelser:

Til § 1 Nr. 3. Der er her tilstræbt en udførligere Redegørelse for, hvad der i Fr. 30. April 1824 § 3 Nr. 6 er betegnet som „Forældre eller andre Vedkommende“, hvis Samtykke udkræves for de ikke fuldmyndige Personers Vedkommende (det skal i denne Forbindelse her kun nævnes, at hin Fris ubetingede Krav om Samtykke for Brudens Vedkommende uden Hensyn til hendes Alder allerede er bortfaldet som Følge af Loven af 29. December 1857 om ugift Kvindes Myndighed). Den i Lovforslagets § 1 Nr. 3 a, 1ste Stykke, valgte Formulering med Hensyn til de Personer, til hvis Ægteskab Samtykke udkræves, har særligt Hensyn til, at medens der ifølge den gældende Ret for Mandspersoner efter Omstændighederne vil kunne udfærdiges Bevilling til at være fuldmyndig, uanset at det fyldte 25de Aar ikke er opnaaet, haves en tilsvarende Adgang ikke for Kvinders Vedkommende, idet den paagældende ved Grundlovens § 27 hjemlede Bevillingspraksis efter den da for ugifte Kvinder gældende Regel (jfr. ovenfor) ikke har Hensyn til disse. Naar det bestemmes, at for ægte Børn „rette vedkommende“ i denne Forbindelse som Regel er Faderen, er Bestemmelsen herom i Overensstemmelse med, hvad der ogsaa hidtil er blevet antaget; men man har ved den benyttede Formulering villet afskære den Tvivl, som paa dette Punkt den gældende Rets, i det nævnte private Lovforslag gentagne Fordring om „Forældres“ Samtykke kunde fremkalde. De følgende nærmere Regler saavel med Hensyn til ægte som uægte Børn samt Adoptiv- og Stedbørn tilsigte ligeledes en Fuldstændiggørelse og en Tydeliggørelse af Reglerne for de forskellige Kombinationer, der kunne føre sig gældende i dette Forhold, som efter sin Beskaffenhed frembyder en saadan Række Muligheder, at tilnærmelsesvis udtømmende Regler ikke uden en vis Udførlighed kunne gives. Det skal her særlig bemærkes, at man for Adoptivforhold har ment at burde afskære den Adgang, som det private Lovforslag hjemlede for de naturlige Forældre til ved Adoptionen at tage Forbehold om deres Samtykkes Nødvendighed ved Barnets Indgaaelse af Ægteskab. Idet Adoptivforældrene ganske træde i de naturlige Forældres Sted, og Adoptivbarnet som Regel træder ud af ethvert Forhold til de naturlige Forældre, der sikkert over-

hovedet kun yderst sjældent følge dets Færd senere i Livet, maa det erkendes at være unaturligt at tillægge dem en Myndighed, som de i Virkeligheden ikke kunne forudsættes at kunne eller ville i samme Grad som Adoptivforældrene anvende til Barnets Tarv.

Til § 1 Nr. 4. Medens Regeringen i Overensstemmelse med det private Lovforslag er gaaet med til at forlade Begrebet: Dispensable Slægt- og Svogerskabstilfælde, har man dog i Overensstemmelse med et af flere Biskopper ytret Ønske ment at burde foreslaa Ægteskab med Faster eller Moster bibeholdt som et Tilfælde, der fordrer Bevilling.

Til § 1 Nr. 7. Den i Forordningen 30. April 1824 § 3 Nr. 5 hjemlede kortere Frist for visse Personer („Bønder og andre Almuesfolk, hvis Vilkaar og Tilstand ikke tillade dem længere at hensidde i ugift Stand“) er her optagen som almindelig Regel, hvorhos der søges raadet Bod paa den Mangel ved de gældende Regler, at der for fraskilte Hustruer ikke gælder samme Regel som for Enker med Hensyn til Nødvendigheden af Vished for, at den paagældende Kvinde ikke er frugtsommelig ved sin tidligere Ægtefælle.

Til § 1 Nr. 10. Denne Regel, der ikke fandtes i det private Lovforslag, svarer til, hvad der er bestemt i § 9 i den nu gældende Lov 13. April 1851 om Adgang til borgerligt Ægteskab.

I denne Forbindelse skal endnu bemærkes, at det private Lovforslags Bestemmelse om tvungen Indgaaelse af Ægtepagt — hvis Indhold overlades til Parterne — forinden Ægteskabet kan indgaa, har man ikke fundet det rigtigt at optage her, saavel fordi en saadan Bestemmelse næppe med Føje hører hjemme i dette Lovforslag, som navnlig under Hensyn til, at Formueforholdet mellem Ægtefæller nu ved Loven af 7. April 1899 er ordnet ogsaa med Hensyn til Ægtepagters Indgaaelse.

Til § 2. I denne Paragraf findes optaget de særlige Regler i Henseende til Ægteskabsbetingelserne, der kræves, naar nogen af de Parter, der ville indgaa Ægteskab her i Landet, er fremmed Statsborger. Naar man her har erstattet det private Lovforslags Ord „hjemmehørende i Udlandet“ med Ordene „fremmed Statsborger“, ligesom i øvrigt Paragraffens Affattelse er